

Rigsdagstidende.

1853. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 143.

Femte Session.

44de Møde.

Mandagen den 5te December.

(Fortf.)

Da Ingen mere begjærede Ordet, sattes Lovforslagets Dvergång til 2den Behandling under Afstemning, og vedtoges eenstemmig med 74 St.

Kayser: Jeg skal tillade mig at foreslaae, at Sagen henvises til det Udvalg, som blev vedtaget at tage den foregaaende Sag under Behandling.

Gram: Efter hvad der er udtalt heri Salen laasten, og da Sagen ikke har mødt nogen Modstand i nogen Henseende, saa foreskommer det mig rigtignok unødvendigt at henvisse den til et Udvalg, og jeg skal følgelig stemme derimod.

Monrad: Da det er en betydelig Sag, hvorom der handles, turde det dog være påseende, at den blev nøiere undersøgt. Der er vistnok ingen Tvivl om, at Forslaget er fordeeltigt for Staten, men jeg synes dog, at det er rimeligt, at Sagen bliver undersøgt og gennemgaaet af et Udvalg.

Scherning: Jeg skal tillade mig at understøtte Forslaget om et Udvalgs Medsættelse, for at det tydeligere kan blive bekræftet, efter de Dpgjørelser, som ere Thinget meddeelte, hvor rundeligt det Tilbud er, som er gjort.

Da intet afvigende Forslag fremkom, sattes Kayser's ovenstaaende Forslag, at Sagen henvises til det i den foregaaende Sag nedsatte Udvalg, under Afstemning, og vedtoges med 59 St. imod 10.

Man gik derefter over til det sidste Nummer paa Dagsordenen: 1ste Behandling af Udkast til Lov om Afhændelse af Forpagtergaarden Faarholm.

Scherning: Den, man kunde gjerne sige, almindelige Side af dette Forslag, er den, der angaaer Forbeholdet af Jagtretten. Jeg har ikke ret kunnet forstaae, hvad der skulde opnaaes ved Forbeholdet af denne Jagtret, især naar man lægger Mærke til, at denne Gaards Jorder paa alle Sider ere omgivne af Jorder, hvor der allerede bestaaer Jagtfrihed, og at de i det Hele taget ikke ligge meget indviklede i Skove; om jeg mindes ret, er der kun paa den ene Side en eneste ganske lille Skov. Jeg skal ikke negte, at der imellem de Gaarde, som ere blevne anlagte paa det forrige Stutteries Eiendom, kan findes idetmindste een, hvis hele Areal er saaledes beliggende, at det vilde være vanskeligt at afhænde den med Jagtret, uden at i det Mindste Jagten i Skovarealet deromkring lider derved, men om den ene Gaard troer jeg slet ikke, det kan gjælde, og jeg troer, at man ved en nøiere Undersøgelse af Sagen vil finde, at den i saa Henseende slet ikke ligger anderledes end mange Gaarde, hvor Jagtretten er ophævet. Jøvrigt skal jeg gjøre den Bemærkning, at om det skulde vise sig, at virkelig den nuværende Konge, som har valgt Frederiksborg Slot til sin Residens, sætter særdeles Priis paa at beholde denne Jagtret, saa kunde man jo gaae ind paa, at den forbeholdes Hans Majestæt for Hans Levetid. Der er forøvrigt ingen synderlig Formodning om, at mange af vore fremtidige Konger ville tage stadig Ophold paa Frederiksborg, og, naar dette ikke skeer,